

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 lipca 2017r. skierowanym przeciwko J. G. powódka (...) spółka akcyjna w P. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 87 769,72zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

I 36,90zł. od dnia 22 kwietnia 2017r.;

II 26 300,31zł. od 6 kwietnia 2017r.;

III 14 443,47zł. od 22 marca 2017r.;

IV 20 727,88zł. od 9 marca 2017r.;

V 26 087,93zł. od 22 lutego 2017r. tytułem należności służących powódce z tytułu zakupów dokonywanych przez pozwanego w należącej do powódki sieci stacji paliw oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 173,23zł. od dnia wniesienia pozwu żądanej tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania powyższych należności (pozew k. 3 – 9).

Zapadłym w dniu 11 sierpnia 2017r. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 62). We wniesionym od powyższego nakazu sprzeciwie z dnia 8 września 2017r. pełnomocnik pozwanego zaprzeczył, aby wystawione przez powódkę faktury obejmujące dochodzone pozwem kwoty dokumentować miały zakupy dokonywane przez pozwanego i z tej też przyczyny wniósł o oddalenie powództwa w całości (sprzeciw k. 67 – 69).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 22 listopada 2016r. strony zawarły umowę, na mocy której pozwany otrzymał od powódki tak zwaną kartę flota umożliwiającą pozwanemu bezgotówkowe rozliczanie zakupów dokonywanych przez niego w należącej do powódki sieci stacji paliw honorujących powyższą kartę, pozwany zaś ze swej strony zobowiązał się dokonywać w skali każdego miesiąca obowiązywania umowy określonych w umowie zakupów na stacjach paliw objętych zawartym w umowie wykazem. Transakcje powyższe rozliczane miały być w okresie od 1 do 15 oraz osobno od 16 do ostatniego dnia każdego miesiąca. W par 8 pkt 3 umowy pozwany upoważnił powódkę do wystawiania faktur VAT z tytułu dokonywania transakcji bezgotówkowych bez podpisu osoby przez niego upoważnionej. Wedle stanowiących integralną część zawartej z powódką umowy ogólnych warunków sprzedaży i używania kart flota (...) SA z dnia 1 lipca 2014r. faktury takie wystawiane były po zakończeniu każdego z okresów rozliczeniowych i wysyłane były w terminie 7 dni od dnia dokonania transakcji wraz z zestawieniami dokonanych w danym okresie rozliczeniowym transakcji bezgotówkowych, opóźnienia zaś w dokonaniu płatności skutkować miały obowiązkiem zapłaty przez pozwanego odsetek ustawowych za opóźnienie. Wszelkie zastrzeżenia co do prawidłowości rejestracji transakcji pozwany zobowiązany był zgłaszać powódce w terminie 14 dni od dnia otrzymania zestawienia transakcji stanowiących podstawę wystawienia faktury – pod rygorem odmowy rozpatrzenia reklamacji zgłoszonej z przekroczeniem wskazanego wyżej terminu, brak zaś zgłoszenia takich zastrzeżeń jednoznaczny był z potwierdzeniem przez posiadacza karty faktu dokonania transakcji ujętych w przesłanym mu zestawieniu. Zawierając powyższą umowę pozwany w jej par. 11 pkt 1 – 2 potwierdził jednocześnie otrzymanie wskazanych wyżej ogólnych warunków (umowa k. 23 – 27). Wedle treści powyższych warunków, właścicielem kart flota pozostawała powódka, pozwany zaś zobowiązał się nie sprzedawać ani też zbywać powyższych kart bez zgody powódki, zobowiązał się nadto do przechowywania karty flota i ochrony numeru (...), czyli numeru posiadacza karty będącego kodem identyfikacyjnym, nieudostępniania karty oraz numeru (...) osobom nieuprawnionym, w razie zaś utraty bądź zniszczenia karty, do niezwłocznego powiadomienia o tym jej właściciela. Warunkiem dokonania zakupów przy użyciu karty flota było wprowadzenie przez jej użytkownika numeru (...) celem jego zweryfikowania przez obsługujący kartę terminal. W dalszej kolejności terminal ten generował potwierdzenie dokonania transakcji, którego egzemplarz otrzymywać miał użytkownik karty celem sprawdzenia zawartych w nim

danych. Każda z dokonywanych przy użyciu karty transakcji podlegała rejestracji w systemie z podaniem numeru dokonanej transakcji, daty, miejsca, wartości, ilości zakupionych przy użyciu karty produktów lub usług (ogólne warunki sprzedaży i używania kart flota (...) SA z dnia 1 lipca 2014r. k. 29 – 34).

Osobno złożonym w tym samym dniu oświadczeniem pozwany wyraził zgodę na wystawianie i przesyłanie mu faktur oraz innych dokumentów w drodze elektronicznej (oświadczenie k. 28).

Występując o wydanie kart flota pozwany przedstawił jednocześnie wykaz numerów rejestracyjnych pojazdów, w związku z eksploatacją których miał dokonywać zakupów przy pomocy rzeczonych kart (zapotrzebowanie na karty flotowe k. 192). Pozwanemu wydano ogółem pięć kart, za którą to usługę uiszczył on stosowną opłatę (potwierdzenie wydania kart mikroprocesorowych k. 193, faktura VAT wraz z załącznikiem k. 195 – 196, potwierdzenie wykonania operacji k. 197).

W wykonaniu powyższej umowy powódka wystawiła faktury na kwoty:

I 36,90zł. z terminem płatności na dzień 21 kwietnia 2017r. wraz z załącznikiem w postaci zestawienia dokonanych transakcji (faktura k. 35, wykaz k. 36). Dokument powyższy dostarczono pozwanemu drogą elektroniczną, pozwany zaś zapoznał się z nim w dniu 5 kwietnia 2017r. (zrzut z ekranu k. 106);

II 26 300,31zł. z terminem płatności na dzień 5 kwietnia 2017r. wraz z załącznikiem w postaci zestawienia dokonanych transakcji (faktura k. 37, wykaz k. 38 - 39). Dokument powyższy dostarczono pozwanemu drogą elektroniczną, pozwany zaś zapoznał się z nim w dniu 20 marca 2017r. (zrzut z ekranu k. 107);

III 14 443,47zł. z terminem płatności na dzień 21 marca 2017r. wraz z załącznikiem w postaci zestawienia dokonanych transakcji (fraktura k. 40, wykaz k. 42 – 43). Dokument powyższy dostarczono pozwanemu drogą elektroniczną, pozwany zaś zapoznał się z nim w dniu 3 marca 2017r. (zrzut z ekranu k. 108);

IV 20 727,88zł. z terminem płatności na dzień 8 marca 2017r. wraz z załącznikiem w postaci zestawienia dokonanych transakcji (faktura k. 44, wykaz k. 46 - 47). Dokument powyższy dostarczono pozwanemu drogą elektroniczną, pozwany zaś zapoznał się z nim w dniu 3 marca 2017r. (zrzut z ekranu k. 109);

V 26 087,93zł. z terminem płatności na dzień 21 lutego 2017r. wraz z załącznikiem w postaci zestawienia dokonanych transakcji (faktura k. 48, wykaz k. 50 - 52) Dokument powyższy dostarczono pozwanemu drogą elektroniczną, pozwany zaś zapoznał się z nim w dniu 3 lutego 2017r. (zrzut z ekranu k. 110).

Wobec nieuregulowania powyższych należności doręczonym pozwanemu w dniu 20 czerwca 2017r. pismem wezwano go do niezwłocznej zapłaty kwoty 87 596,49zł. (wezwanie k. 53 – 54, dowód doręczenia k. 56).

Żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie, stosownie bowiem do poczynionych w sprawie ustaleń, pozwany zawarł z powódką umowę z dnia 22 listopada 2016r. przewidującą dokonywanie między stronami rozliczeń bezgotówkowych zakupów na stacjach paliwowych należących do strony pozwanej. Okoliczności powyższej pozwany nie kwestionował (sprzeciw k. 68).

Co się tyczy zarzutów pozwanego, jakoby miał on nie dokonywać zakupów udokumentowanych załączonymi do pozwu fakturami, to zarzuty te w świetle przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie zasługują na uwzględnienie. Pamiętać należy bowiem o tym, iż w par. 4 umowy pozwany zadeklarował dokonywanie na należących do powódki stacjach zakupów określonych w umowie ilości paliwa, jak również o tym, iż wedle wiążących strony ogólnych warunków sprzedaży i używania kart flota (...) SA z dnia 1 lipca 2014r., wraz z wystawianymi na powyższe okoliczności fakturami pozwanemu doręczano każdorazowo także zestawienie objętych fakturami transakcji, prawidłowość których pozwany mógł każdorazowo zakwestionować. Zaniechanie skorzystania z powyższej możliwości traktować należy zatem jako przyznanie, iż transakcje powyższe zostały przez pozwanego rzeczywiście dokonane. Nie sposób zatem zgodzić się z prezentowanym przez pełnomocnika pozwanego stanowiskiem, wedle

którego przedstawione przez stronę powodową dokumenty nie stanowią dowodu przeprowadzenia na rachunek pozwanego transakcji, w związku z którymi wystawiono sporne faktury.

Jako okoliczność potwierdzającą prawdziwość twierdzeń przytoczonych na uzasadnienie żądania pozwu wskazać należy również fakt, iż załączane do przesyłanych pozwanemu faktur zestawienia transakcji wskazują numery rejestracyjne pojazdów, kierowcy których dokonywali objętych zestawieniami zakupów. Numery te: (...), (...), (...), (...), (...), pokrywają się z numerami rejestracyjnymi pojazdów, w odniesieniu do których pozwany wystąpił z zapotrzebowaniem na karty flotowe (zapotrzebowanie k. 192). W świetle powyższego, jako pozbawioną znaczenia ocenić należało okoliczność, do kogo w okresie objętym żądaniem należały pojazdy o wskazanych numerach rejestracyjnych, nawet bowiem jeśli – jak utrzymuje strona pozwana – nie ona była ich właścicielem, to podjęła się wykonywania zawartej z powódką umowy przy pomocy właścicieli powyższych pojazdów, to zaś oznacza, iż z mocy art. 474 kc. ponosi odpowiedzialność również za działania tych osób. W ocenie sądu nie może być wreszcie kwestią przypadku, iż zestawienia powyższe wskazują także numery kart flota zgodne z tymi, które pozwany otrzymał w dniu 30 grudnia 2016r. (potwierdzenie k. 193).

W świetle wyrażonej przez pozwanego zgody na przesyłanie mu faktur drogą elektroniczną jako okoliczność pozbawioną znaczenia ocenić należało wreszcie okoliczność, iż faktury te nie zostały podpisane przez pozwanego (sprzeciw k. 68 – 69).

Zdaniem sądu przytoczone wyżej okoliczności potwierdzają tezę strony powodowej, iż spornych transakcji dokonano działając na rachunek prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej. Dokonując oceny zasadności żądania pozwu zwrócić należy uwagę na fakt, iż przecząc powyższym okolicznościom pozwany nie zarzucał powódce braku precyzji polegającej na przypisaniu mu zakupów opiewających na kwoty inne od tych, na które opiewają wystawione faktury bądź też innych towarów, aniżeli wyszczególnione w zestawieniach transakcji, poprzestał natomiast wyłącznie na negacji twierdzeń powódki wskazujących na niego jako dłużnika. Stanowisku powyższemu w świetle przedstawionych przez powódkę dowodów nie sposób było dać wiary, teza bowiem, iż pozwany w okresie objętym żądaniem pozwu nie dokonywał w ogóle żadnych transakcji, których dotyczą sporne faktury, stawiać musi pod znakiem zapytania sens zawierania przez niego umowy przewidującej rozliczenia bezgotówkowe z powódką, zwłaszcza w sytuacji, w której wydanie koniecznej do realizowania takich transakcji karty flota wymagało uiszczenia osobnej opłaty. Jeśli zatem pozwany zdecydował się na zawarcie powyższej umowy określającej ilości paliwa, które co miesiąc na jej podstawie pozwany na należących do powódki stacjach miał nabywać, to zaprzeczanie w chwili obecnej faktowi dokonywania powyższych zakupów ocenić należało jedynie jako wybieg mający służyć uwolnieniu pozwanego od odpowiedzialności za zapłatę należnej powódce ceny tychże zakupów, obowiązek uiszczenia której sam na siebie przyjął.

Nadmienić należy, iż w rozdziale XI ogólnych warunków sprzedaży i używania kart flota (...) SA. z dnia 1 lipca 2014r. zatytułowanym „Rozwiązanie umowy”, w jego punkcie 2, każdej ze stron, a zatem również pozwanemu, przyznano uprawnienie do jej rozwiązania za jednomiesięcznym wypowiedzeniem (ogólne warunki k. 33). Gdyby zatem z jakichkolwiek przyczyn, które ujawniły się po dacie zawarcia umowy, pozwany przestał być zainteresowany w dalszym korzystaniu z możliwości, które umowa ta otwierała, to nic nie stało na przeszkodzie do tego, aby wypowiedzieć umowę. Zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje jednak na to, by pozwany zechciał tą drogą zakończyć współpracę z powódką. Z uwagi na powyższe, tezę, iż pozwany pomimo możliwości wycofania się ze umowy całkowicie zaprzestał w okresie objętym żądaniem pozwu dokonywania u powódki zakupów w oparciu o postanowienia powyższej umowy, odrzucić należało jako sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego.

Wystarczającym potwierdzeniem słuszności prezentowanego wyżej stanowiska była odmowa przedstawienia przez pozwanego w toku postępowania dokumentów pozwalających ustalić, czy pozwany skorzystał z możliwości uzyskania zwrotu podatku VAT zapłaconego w cenie towarów i usług nabywanych bezgotówkowo u powódki (zarządzenie k. 112, pismo k. 116). Odmowę taką ocenić należy w kategoriach art. 233 par. 2 kpc., jako służącą niedopuszczeniu do ujawnienia okoliczności podważających wersję pozwanego. Mając na uwadze, iż strona pozwana sama zrezygnowała z przedstawienia będącego w jej dyspozycji kluczowego dowodu, który ewentualnie potwierdziłby jej stanowisko,

przeprowadzanie wnioskowanego przez nią dowodu z zeznań pozwanego ocenić należało jako zbędne. Stosownie bowiem do brzmienia przepisu art. 299 kpc., dowód taki przeprowadza się dopiero po wyczerpaniu innych środków dowodowych. W sprawie niniejszej na skutek stawianych przez pozwaną przeszkód środki takie nie zostały jednak wyczerpane, wnioskujący zaś o przesłuchanie pozwanego jego pełnomocnik nie wskazał żadnych konkretnych okoliczności faktycznych, których wykazaniu dowód ten miałby służyć. Z uwagi na powyższe, żądanie pozwu ocenić należało jako zasługujące na udzielenie ochrony.

Rozstrzygnięcie o należnych powódce odsetkach za opóźnienie w transakcjach handlowych zapadło na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jej art. 2 ust. 1 wprost przewiduje bowiem objęcie zawartą w niej regulacją transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.), a zatem podmioty wykonujące we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013r., do której odsyła z kolei art. 10 ust. 1 powyższej ustawy, w transakcjach handlowych, takich zatem, jak zawarta między stronami umowa z dnia 22 listopada 2016r., z wyłączeniem jedynie transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi przysługują przewidziane w ustawie odsetki, jeżeli:

I wierzyciel spełnił swoje świadczenie;

II wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo w doręczonej dłużnikowi fakturze potwierdzającej wykonanie usługi, w związku z którą faktura została wystawiona;

III termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury potwierdzającej wykonanie takiej usługi.

W niniejszej sprawie wystąpiły wskazane wyżej przesłanki warunkujące powstanie po stronie powódki roszczenia o zapłatę odsetek przewidzianych ustawą z dnia 8 marca 2013r., jak wynika bowiem z poczynionych ustaleń, wierzyciel za każdym razem spełniał świadczenia, w zamian za które nie otrzymał zapłaty mimo upływu określonych każdorazowo na 21 dni terminów do zapłaty każdej z załączonych do pozwu faktur. Zaistnienie powyższych okoliczności przesądza tym samym o powstaniu po stronie wierzyciela prawa do naliczania przewidzianych ustawą z dnia 8 marca 2013r. odsetek za opóźnienie.

Mając na uwadze wystąpienie przesłanek warunkujących zasądzenie odsetek przewidzianych w ustawie z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, pozwanego obciążono jednocześnie obowiązkiem zapłaty należności przewidzianej przepisem art. 10 wspomnianej wyżej ustawy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu, czyli od dnia 31 sierpnia 2017r. oddalając jednocześnie żądanie zasądzenia tychże odsetek za okres wcześniejszy.

Mając na uwadze utrzymanie się przez powoda z żądaniem pozwu w jego przeważającej części pozwanego stosownie do wyrażonej przepisem art. 98 par. 1 kpc. zasady odpowiedzialności za wynik postępowania obciążono kosztami postępowania strony powodowej, na które to koszty w niniejszej sprawie złożyły się:

- opłata od pozwu w kwocie 4 389zł.;

- wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w wysokości 5 417zł. na podstawie par. 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Z/ odpisy wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron